

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade

Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

Martin Asbæk Gallery. Trine Søndergaard. Undisclosed

Martin Asbæk Gallery er stolte over at kunne præsentere "Undisclosed" af den danske fotokunstner Trine Søndergaard. Hun beskæftiger sig med begreber som tid, delt erindring og synlighed som et middel mod glemsel. Udstillingen består af tre grupper af værker: Hovedtøj, hvor Søndergaard fortsætter sit arbejde med historiske tekstiler; Arkiv og Arkivalia, der reflekterer over selve bevaringsbevægelsen; og til sidst Rod, hvor udsatte træer dukker op fra den mørke jord og tilbyder en tematisk tilføjelse til den overordnede idé: at afdække, hvad der har været skjult indtil nu.

I Hovedtøj inkorporerer Søndergaard forskellige historiske beklædningsgenstande fra begyndelsen af 1800-tallet til begyndelsen af det 20. århundrede. De stammer mest fra området mellem København, Roskilde og Køge, og er skabt af kvinder, til kvinder. Med navne som guldnakker, kapperølliker og hedebosyninger bæres disse af lokale, unge piger, som også er klædt i deres eget, moderne tøj. Det gøres klart, at dette ikke er et forsøg på en historisk dokumentar, men derimod en refleksion baseret på dette periodiske sammenstød: "Jeg forsøger at skabe en ny fiktiv og umulig tid, hvor kvinder fra forskellige tider mødes, forbinder sig, og hvor noget opstår, der aldrig har været."

De historiske tekstiler fungerer som spor efter en svunden tid, en diffus arv, og Søndergaard er fascineret af disse akkumulerede, men næsten glemte fænomener; den kulturarv, der har præget vores samfund, og os alle. Ikke mindst som en del af kvinders historie, fra en tid før kvinders stemmeret, ligestilling og selvbestemmelse. Værkerne fokuserer på at gengive det, der ikke kan findes i selve tøjet, men som er forbundet med en feminin oplevelsesverden. På billederne mødes mennesker på tværs af tiden - ikke som bestemte individer, fordi det ikke er personlige portrætter: Med øjnene rettet væk forbliver de personer, der er afbildet, uidentificerbare.

Hovedtøj af Trine Søndergaard består af en ny billedserie, som Søndergaard skabte specielt til udstillingen i Skive ved at fotografere unge, lokale piger iført historisk hovedbeklædning forbundet med Skive-området, som Søndergaard lånte fra kulturhistorisk samling på Skive Museum. Nittende århundredes hatte, hætter, slør og hårsmykker var en vigtig identitetsmarkør for kvinder, da det differentierede mellem enlige eller gift, unge eller gamle, rige eller fattige og regional oprindelse.

Alt den historiske hovedbeklædning på billederne er syet med hånden syet med materialer, der er købt fra butikker, vandrende pedaler eller foretaget af ændringer af andre beklædningsgenstande. Flere motorhætter blev for eksempel fremstillet ved at sy sammen gemte, værdifulde og dyre silkebånd fra Frankrig, Schweiz og Tyskland og blev brugt til at angive social status. Et særligt træk ved hatte fra øen Fur nær Skive er den grønne farve og den syede bues karakteristiske bueform.

Værket har også en anden form for udsmykning, nemlig hårsmykker lavet af menneskehår og en væsentlig genstand fra midten af 1800-tallet. Hårsmykker blev populært dels fordi bønderne ikke havde råd til smykker fremstillet af ædle metaller. Dette smykke havde også en sekundær funktion som erindringsmykker, der indeholdt hår fra en bestemt person.

Den karakteristiske stilhed i Søndergaards værk gennemsyrrer de fredfyldte portrætter, der viser det umærkelige eller det, der vælger at forblive uklare. Ved første øjekast giver fotografierne indtryk af at præsentere historiske billeder, men ved nærmere eftersyn opdager man de små uoverensstemmelser mellem tid og visuelle sammenstød i billederne. Ved at fotografere modellerne i deres eget yndlingstøj, mens de har på sig de historiske hovedbeklædninger, skaber Søndergaard et anakronistisk mødested, hvor de små moderne etiketter og pigernes personlige og moderne smykker markerer en iøjnefaldende spænding mellem nyt og gammelt, fortid og nutid. Disse visuelle møder skaber en fortættet ophobning af tid, der både indeholder et personligt, kulturelt og historisk udtryk, der giver genklang i nutidens debat om national stemning, identitet, holdningen til hovedbeklædninger og kvinders historie.

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

Det stille, følsomme og beherskede er udtryksfulde kvaliteter, der gennemsyrrer Trine Søndergaards værk generelt. I Arkiv og Arkivalia kan du fornemme konturerne og teksturerne af tekstilerne indhyllet i det gennemsigtige indpakningsvæv. Skørheden er håndgribelig. Som gradienter af hvidt fremstår artefakterne yderligere sarte, tilsyneladende ikke engang i stand til at modstå vores direkte blik. Med denne manøvre gør Søndergaard opmærksom på, hvor emnerne i øjeblikket hører hjemme: i en historisk samling, specifikt på Greve Museum, som gavmildt har givet kunstneren adgang til sin samling. Når du vælger at bevare noget, tildeler du det en vis betydningsværdi. Og dette er interessant, da det indebærer en formodning om utilgængelighed i fremtiden som en observation af, hvad der ligger i dvale i objektet: "Det venter bare på eftertiden".

I "Undisclosed" etableres en forbindelse mellem fortid og nutid - såvel som med den tidløse, jorden, der synes at unddrage sig fortolkning. Normalt ude af syne, ligesom broderierne, vises rødderne i jordens overflade. Som en slående visuel kontrast til Arkiv-værkerne synes disse kapillærer af træet at stikke ud af den næsten kulsorte grund og ende med at bidrage til en ny forståelseshorisont. Gennem en sådan indramning og rekontekstualisering tager fotografiet del i at afdække, bringe frem i lyset og løfte sløret.

Trine Søndergaard (f. 1972 i Grenaa, Danmark) bor og arbejder i København. I løbet af de sidste 20 år har hun haft flere solo- og gruppeudstillinger rundt om i verden. Samtidig med dette show har hun en større retrospektiv udstilling på Den Sorte Diamant i København. Hun har blandt andet modtaget Albert Renger Patzsch Award. Søndergaard er repræsenteret i talrige internationale museums samlinger, herunder Museum of Fine Arts Houston, USA; MUSAC, Spanien; Göteborg Kunstmuseum, Sverige; Nationalmuseet, Norge; Israel Museum, Israel; Maison Européenne de la Photographie, Frankrig, MuMa-Le Havre, Frankrig; samt AROs, Danmark og National Photo Museum, Danmark.

WORKS på Den Sorte Diamant

Særudstillingen WORKS er kurateret i samarbejde med Trine Søndergaard selv og viser, hvordan Trine Søndergaard gennem de sidste 16 år har udforsket mulighederne for at skildre det usynlige. Et bærende tema i Søndergaards arbejde er netop synet og blikket. Hun arbejder særligt med portrættet som genre, men hendes formål er ikke at præsentere os for sandheden om et individ. Derimod stiller hun insisterende spørgsmål til, hvordan skildringen af et menneskes ydre både kan videreformidle og samtidig skjule et indre liv.

Spørgsmål som disse fletter sig ind i Søndergaards interesse for kvinders historiske klædedragter, som ofte optræder i hendes billeder. De traditionelle klædedragter har haft en bestemt arbejdsmæssig eller social funktion. De skulle skærme kvinden mod vind og vejr, eller signalere hendes stand til omverden. I Søndergaards portrætter vender de fotograferede kvinder altid blikket bort, og den øjenkontakt, vi som publikum ikke kan opnå, bliver et mantra om at se nærmere efter.

Det hverdagslige og det højtidelige

Udgangspunktet for Trine Søndergaard er det dokumentariske og saglige fotografi. Hendes anvendelse af reduktion og gentagelse bringer imidlertid arbejdet tættere på det konceptuelle fotografi, og dialogen med kunsthistorien er altid til stede i hendes værker. Det hverdagslige og det højtidelige får lige meget plads, og understrømmene af melankoli, tab samt billedet som en tilstand hinsides det sproglige kendetegner hele hendes produktion. Som Søndergaard siger: "Med mit kamera lytter jeg efter virkeligheden".

Størstedelen af Trine Søndergaards værker bliver til i fotostudiets lukkede univers, hvor kunstneren både er fotograf og instruktør. Samtidig bliver billedet til i mødet mellem to mennesker, nemlig fotografen og hendes model. På den måde opstår værket i en legende ånd, perfekt balanceret mellem præcision og

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade

Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

spontanitet, mellem det planlagte og det tilfældige. Resultatet er en koncentreret billed-poesi, der udfordrer det fotografiske medie som registrerende praksis. *Trine Søndergaard: Strude 1*

Internationalt gennemslag

Udstillingen WORKS viser fotografiske arbejder fra perioden 2005-2021. Udstillingen er produceret i samarbejde med Göteborgs Konstmuseum.

Arden Asbæk A part of PLATFORM

Fordi i en tid med højt tempo og altomfattende input, hvad enten det er gennem massemedier, populærkultur eller reklame, betyder det ikke længere nødvendigvis at være nærværende eller tilgængelig. Og på trods af at vi er mere forbundet end nogensinde, er frykten for at miste vores

forbindelse med tid og rum, menneskene omkring os eller os selv, stadig udbredt i dag. I denne udstilling indtager vi alle hovedscenen med både vores tilstedeværelse og fravær.

For første gang i Danmark præsenterer Arden Asbæk Gallery den hollandske maler Sam Andrea. Den unge kunstners værk indeholder både vold og romantik, melankoli og anspændt drama, og i den forstand udforsker Andrea vores uhyggelige, selvdestruktive side. Hans værker og deres skildring af vores mest urinstinkter er både skræmmende og spændende og står som en stor f*ck dig til alt, hvad der er iscenesat eller poleret, gentrifieret og domesticeret.

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

Den danske billedkunstner Ditte Johanne Krogh Bertelsen indtager gulvet med tre gamle tv-skærme. I sine videoværker udforsker og indtager Bertelsen det fysiske rum på en forladt byggeplads, samtidig med at hun undersøger, hvad der ligger under overfladen. Bertelsen arbejder med oversættelse af fysiske fornemmelser og indre mentale tilstande ved hjælp af sin egen krop i forskellige indstillinger. Skærmenes sammensætning bidrager til fortællingen om værket, hvilket gør både oprettelse og præsentation en intuitiv proces.

Ved siden af, Bertelsen og Andrea, præsenterer Vilmer Engelbrecht Schultz sine anakronistiske malerier, som låner deres form og stilarter fra forskellige dele af både kunsthistorie og mytologi, samtidig med at de indeholder selvbiografiske elementer. I sit arbejde opløses tid og rum og skaber visuelle fortællinger, der er både universelle og personlige, genkendelige og aldrig før set gennem arketyperiske temaer og karakterer, uanset om de er monstre eller ulykkelig kærlighed.

Sam Andrea (f. 1991) er en hollandsk billedkunstner. Andrea tog eksamen fra The Royal Academy of Arts i Haag i 2018, hvor han blev nomineret til Piket Art Prize og Jong Talent 2020. Hans arbejde udforsker den menneskelige natur såvel som vores destruktive, seksuelle, animalistiske adfærd og hvorfor vi er drevet frem mod den. Sam Andrea er repræsenteret på Gallery Vriend Van Bavink i Amsterdam.

Ditte Johanne Krogh Bertelsen (f. 1992) er en københavnsk baseret video- og performancekunstner. Bertelsen studerer i øjeblikket på Det Kongelige Kunstakademi, København. Hendes arbejde fokuserer på kroppen, og hvordan den kan bruges til at udforske fysiske rum samt udtrykke indre tilstande, mens hun undersøger, hvordan metoder fra teater kan inkorporeres i hendes praksis som billedkunstner. Bertelsen vandt KP-prisen 2020 fra The Artists' Easter Exhibition på Kunsthall Aarhus, og i 2021 var hun en del af udstillingen Nikolaj - Københavns Kunsthall 40 Years at Nikolaj Kunsthall.

Vilmer Engelbrecht Schultz (f. 2000) er en spirende billedkunstner, født i København. I en tidlig alder begyndte han at tegne. Da begge forældre var kreative, var dette en naturlig måde at udtrykke og lære på. I løbet af sine skoleår blev Vilmer introduceret til det grundlæggende i maleri og tegning, og siden uddannelsen har han arbejdet fuld tid med sit maleri. I 2021 blev Vilmer Engelbrecht Schultz optaget på Bergen Academy of Fine Arts, hvor han nu bor og arbejder. Mind your Absence er Vilmers første udstilling

Andersens ANDERS HERWALD RUHWALD: NONE OF THESE SHAPES IS INEVITABLE

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

Corona spærrede keramikeren inde i 180 dage. Resultatet blev blandt andet en orange pøselampe. Keramikeren Anders Herwald Ruhwald har aldrig lavet brugsting. Men da coronaen spærrede ham inde i et halvt år, måtte han overgive sig. Resultatet er både mystisk og tankevækkende.

'Lamp' rejser sig op fra gulvet som en forstørret pølse, der er blevet udstyret med en plisseret lampeskærm.

Det er en kæmpe gulvvase, der tager imod i galleriet Andersen's i Bredgade. '9 Months (Not in Labor force but Wants a Job)' hedder vasen, der er næsten halvanden meter høj, så man skal op på tæer for at kunne kigge ned i den.

Det kan man bare ikke, for i stedet for den store munding er vasen udstyret med et lillebitte hul i toppen, hvor der kun er plads til en tyk finger. Så der er altså tale om en krukke, som bare ikke kan bruges som en vase, men som ligner en vase så meget, at man næsten skulle tro, at man stod foran en forvokset græsk amfora.

Gulvasen er ikke kun overdreven i størrelse, den er også umulig at putte noget i, for hullet i toppen er ikke tykkere end en tommelfinger.

Når det er interessant, er det, fordi krukken er skabt af Anders Herwald Ruhwald, der som keramikker har gjort en dyd af at flytte sig så langt væk fra den traditionelle brugskeramik som muligt.

Ruhwald er uddannet fra Danmarks Designskole og Royal College of Art i London og har i en årrække boet i USA, og hans udtryk sidder på ingen måde fast i den danske keramiktradition, som først og fremmest har drejet sig om kunsthåndværket – kopper, kander, skåle, fade og andet til husholdningen. Ruhwald er født i 1974

og har udstillet et hav af gange i USA, Frankrig og Storbritannien, men først nu får han sin egen soloudstilling herhjemme.

180 dage hjemme

Det er ikke for sine glasurer og håndværksmæssige teknikker, at Ruhwald er kendt. Det er for evnen til at skabe objekter, der ligner noget, som vi kender (i en periode lavede han værker, der lignede noget fra et vejarbejde – kegler og skilte), men som alligevel er noget helt andet – og lavet af ler.

Et af de objekter er den store gulvvase, der står i vinduet ud mod Bredgade. Men det er også 'Lamp', der slet og ret er en orange pølse, som løfter sig op fra gulvet for at illudere en lampe med skærm og en vaskeægte pære. Det er faktisk en gulvlampe ligesom den store trearmede 'Holder' er en lysestage, der tilmed er udstyret med tre store stearinlys. Lysestagen er stor og grov, men også underligt tiltalende – akkurat som 'Object for a Plant (Petitot's Dream #4), der er en forvokset beholder, som slutter sig om en stor buket afskårne blomster.

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

180 streger har Anders Herwald Ruhwald sat den keramiske plade med den græsgrønne glasur.

På væggen hænger en flad keramisk plade, der er glaseret grøn og dekoreret med ikke færre end 180 streger som dem, man ville skrive på en væg, hvis man var spærret inde i en fængselscelle.

Og så er vi måske fremme ved meningen med udstillingen. Anders Herwald Ruhwald har været spærret inde. Akkurat som mange andre måtte han i månedsvise arbejde hjemme på grund af coronaandemien, der har vendt op og ned på verden. 180 dage i privaten – endog på et tidspunkt, hvor den amerikanske præsidentvalgkamp kørte for fuld skrue – blev det til for Ruhwald, der måtte kigge rundt i sin bolig for at finde inspiration.

Keramik og klemmer smelter nærmest sammen i Ruhwalds objekter, der kan sættes fast, hvor man har lyst til det.

Resultatet er de store værker, der ligner hverdagens objekter – lampen, vassen, lysestagen – der er placeret omkring en stor installation: Skelettet til et skillerum, der er udsmykket med en stribe keramiske objekter, som sidder fast på trælægterne med store klemmer, som man kan flytte rundt på.

Hvad vil han sige?

Ruhwalds udstilling er som et hjem, der er ved at gå i opløsning, hvor holdepunkterne er lysestagen, vassen og lampen, mens de andre objekter nærmest insisterer på at ødelægge den gode stemning. Måske et udtryk for den desperation, som flere af os oplevede under nedlukningerne, hvor den ene dag tog den næste, mens man sad hjemme og håbede, at verden på et tidspunkt ville blive normal igen. Rædslen stikker sit ansigt frem hist og her

Om Ruhwald reelt var ramt af nedlukning, fortæller udstillingen ikke. Og om præsidentkampagnen var noget, der optog ham, ved vi heller

ikke. På den måde svæver den store fortælling i vinden på samme måde som Ruhwalds lettere ironiske tilgang til keramikken.

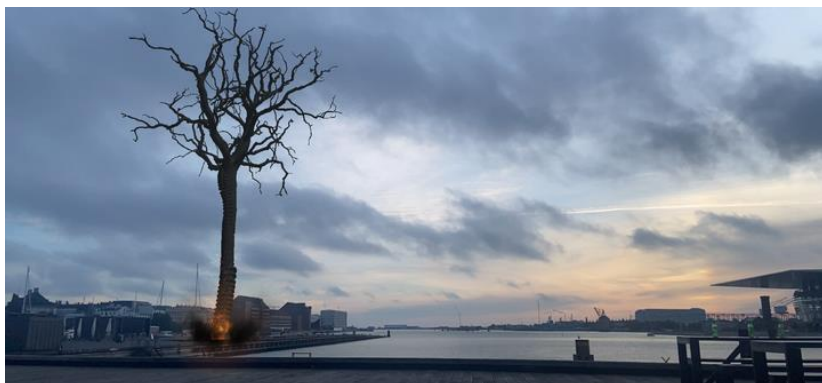
Men projektet med at flytte sig væk fra brugskeramikken og så alligevel blive indhentet af den på grund af en pandemi er interessant. Rædslen stikker sit ansigt frem hist og her – som i vægplatterne, der bærer teksten »Oh Hello« og »21st Century«. Hvis dette er, hvad det nye århundrede har at byde på, kan man næsten lige så godt spærre sig ind, lege med ler og bygge mure.

Det kommer Anders Herwald Ruhwald næppe til at gøre, dertil er der for meget krudt i ham: Heldigvis – for der er masser af virkelighed, som venter på at blive fortolket i ler og glasur af netop ham.

Premiere på nyt interaktivt kunstværk på Ofelia Plads

Fra torsdag den 2. september vokser træerne ind i himlen på Ofelia Plads, når det nye virtuelle kunstværk EIWAZ TREE OF LIFE slår rødder for første gang

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

Snart får København et nyt træ. Men det er ikke et hvilket som helst træ. Det sker, når kunstneren Martine Jarlgaard den 2. september 2021 planter sit første frø til kunstværket, EIWAZ TREE OF LIFE på Ofelia Plads. Kunstværket er et virtuelt, Augmented Reality-kunstværk, hvor publikum gennem sin skærm ser computergenerede billeder, lyd eller anden data oven på den faktiske

virkelighed.

EIWAZ TREE OF LIFE er træet, der vokser ind i himlen. Det er en interaktiv kunstoplevelse og et 'Battle for Nature'. Drømmen er at udfordre vores måde at tænke på og at skabe en global bevægelse omkring menneskets forståelse for, og forbundethed med naturen samt at skabe og accelerere handling. EIWAZ TREE OF LIFE krydser kunst, aktivisme og teknologi. Det er et virtuelt monument, der hylder naturen, mennesket og fremtiden, og jeg glæder mig til at opleve det vokse frem for første gang på Ofelia Plads i hjertet af København, siger Martine Jarlgaard.

Træet, der vokser fra din telefon

Kunstværket, som er støttet af Statens Kunstfond, ejendoms- og servicevirksomheden Jeudan og Det Kongelige Teater, fungerer i sin enkelhed ved, at brugeren gennem en app får mulighed for at opleve og interagere med træet på sin tablet eller mobil. Missionen er herefter at forhindre træet i at dø. Lykkedes missionen falder et frø fra træets krone, og der plantes et nyt virtuelt træ i appen. Hvis et virtuelt træ plantes i AR-oplevelsen, bliver et rigtigt træ plantet i den virkelige verden. Brugeren vil efter gennemførelse få adgang til information omkring det virkelige træs placering, dets CO2-absorption, og hvor mange træer der plantes.

Jeudan og Det Kongelige Teater, der sammen administrerer Ofelia Plads i ønsket om at skabe et levende og inspirerende byrum i hjertet af København, ser frem til at byde besøgende velkommen udenfor til denne alternative virkelighed.

Om Martine Jarlgaard

Martine Jarlgaard er uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademi. Hun har tidligere arbejdet med Vivienne Westwood, All Saints i London og Diesel i Italien. Martine er kendt for sit arbejde i krydsningen mellem bæredygtighed, teknologi, mode og kunst. Hun er af medier som Forbes og Fast Company blevet beskrevet som "technology pioneer" og har tidligere arbejdet med Extended Reality (XR) med værket MEET YOURSELF, der i 2018 blev vist på Louisiana.

Om app'en

App'en EIWAZ TREE OF LIFE er gratis og vil være tilgængelig i App Store og Google Play Store fra den 2. september og vil indtil den 17. september kunne benyttes eksklusivt på Ofelia Plads. Herefter vil den kunne anvendes over hele landet. På Ofelia Plads vil der være en QR-kode, hvorfra man også kan hente app'en.

Plantning af nye træer

For hver gang en bruger lykkedes med at redde EIWAZ TREE OF LIFE, så der plantes et virtuelt træ i AR-oplevelsen, plantes et rigtigt træ i den virkelige verden. Der er tale om mangrovetræer, som plantes i Myanmar af norske CEMAsys. En del af støtten fra Statens Kunstfond er gået til dette træplantningsinitiativ

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

og dækker 5.000 træer. Dette tal er blevet fordoblet af CEMAsys, der har doneret 5.000 træer, så i alt 10.000 træer står klar til at slå rødder i Myanmar.

Michelangelos David foran Vestindisk Pakhus

Det er altid værd at gå en tur langs Københavns Havn. For mig ender turen altid ved Toldbodgade 40. Her støder man på Michelangelos berømte David-skulptur, der synes at stå lidt malplaceret foran det gamle Vestindisk Pakhus langt fra dens hjem i Firenze. Alligevel synes skulpturen altid at lyse op uanset hvilket vejr, jeg kommer forbi i. Her står David og symboliserer, men bevogter også en for mange ukendt samling af historie og kunst, der er gemt væk i pakhuset.

David har stået her siden 1993, hvor han blev flyttet fra Østre Anlæg i forbindelse med afstøbningssamlingens åbning 23. august 1993, men han har ellers været på noget af en rundtur i byen.

Den italienske billedhugger Michelangelo (1475-1564) skabte statuen "David" i marmor i 1503 og i 1896 skænkede brygger Carl Jacobsen København en kopi i bronze. Den blev prøveopstillet flere steder i byen, blandt andet ved Rådhuspladsen foran Vartov og ved Helligåndskirken, og fandt endelig i 1901 en mere permanent placering i Østre Anlæg. I 1978 var det på tale at flytte monumentet til B & W's terrasse ved Torvegade.

Den store gave fra bryggeren var nemlig ikke lige sådan at placere og statuen med den bibelske David var et stort samtaleemne i 1896. Indtil 1856 lå København bag sine volde og var meget tæt bebygget og så indeklemmt, at udsmykning med kunstværker i gadebilledet ikke stod øverst på to-do-listen hos det københavnske bystyre.

I anledning af sit 25-års jubilæum som brygger ville Jacobsen berige byen med skulpturer og hos Bargello-museet i Firenze bestilte han en bronzeafstøbning af Michelangelos kolossal-statue af den unge og mandige kong David.

Københavns bystyre tog imod gaven og placerede den uden for den gamle stiftelse, Vartorv ved Farvergade. Statuen blev placeret på den lille trekantede plads, som oprindeligt havde været Københavns halmtorv. Vartorv var en gammel religiøs stiftelse og hospital, hvor Gruntvig havde prædikeret i hospitalskirken til sin død i 1872.

Her opstod der et problem. I stiftelsen boede flere ældre frøkener som lige uden for deres vinduer kunne iagttage den nøgne David i al sin manddom. Den høje statue nåede på sin sokkel jo helt op til anden sals højde, og det ophøjede mandlige legeme satte sindene i kog.

Der blev søgt efter en løsning – og det endte med at statuen blev forsynet med et figenblad, så det værste blev tildækket. Men det løser ikke problemet helt, for den maskuline bagdel var jo også meget synlig. Det blev overvejet at finde en helt ny placering af statuen – hvilket jo ikke var ligetil, ren transportmæssigt, men sådan blev det.

Først blev han opstillet foran Glyptoteket, senere blev han flyttet til Vesterbrogade og senere blev han flyttet hen til den nu ikke længere eksisterende Aborrepark ved banegraven langs Hammerichsgade. Så blev han opstillet foran Helligaandskirken på Strøget, men gitteret omkring græsplænen ragede op til knæene, og overkroppen og hovedet forsvandt i trækroneerne, så kun mellemstykket med figenbladet var synligt.

I fem år blev David altså flyttet rundt, indtil han blev puttet lidt af vejen for at genere mindst muligt. Han blev nemlig placeret lidt skjult bag det nye Statens Museum for Kunst. Her løb en gangsti i Østre Anlæg, der mundedede ud i Sølvgade og her var der ingen bebyggelse i nærheden, hvor nogle kunne forarges. Her fandt han sit hidtil længste hvil uden at blive flyttet rundt på – nemlig små hundrede år.

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningsamlingen

I 1993 fik Kunstmuseets store afstøbningsamling fast adresse i Vestindisk Pakhus ved siden af Amaliehaven. Som vartegn for samlingen blev David i august 1993 opstillet ved Amaliekaen ud til havneløbet. Gad vide om det er det endelige ståsted. I det mindste er figenbladet fjernet.

Historien om David

David er [Michelangelos marmorstatue](#) af hyrden [David \(1501 – 1504\)](#). Statuen forestiller David, før han skal i den tilsyneladende umulige kamp mod kæmpen [Goliat](#).

Udformning

David er skildret som en flot, ung og velproportioneret [mand](#), der står i kontrapost 2 (vægten lagt på det ene ben; diagonaler i skuldre og hofteparti; den strakte side er forkortet, den afslappede forlænget). Det er bemærkelsesværdigt, at Davids ansigtsudtryk er roligt og fattet, men han udstråler dog aggressivitet. Det viser Michelangelos fantastiske evner. At David udstråler det aggressive ses i hans udspilede [næsebor](#), rynkede [pande](#) og trodsige blik, der er rettet mod [fjenden](#). David er skildret [nøgen](#), hvilket [symboliserer](#) det rene, det klare og det perfekte. Lige som i den [bibelske](#) fortælling står han med sin [slynge](#) i sin venstre [hånd](#) og [sten](#) i den højre. Hans hoved og hænder er overdimensionerede, hvilket symboliserer styrke og klogskab. Grunden til at understrege Davids intellekt er at fremme forståelsen af, at klogskab er lige så vigtigt som styrke og henviser til [antikken](#) og de græske [filosoffer](#). Trods Davids nøgenhed er fokus ikke på det [seksuelle](#), hvilket Michelangelo har understreget ved at give ham en lille [penis](#). Fokus er derimod på det unge [renæssancemenneske](#), der har [personlighed](#) og bevidsthed, en person med selvstændig [identitet](#). David er et ægte skønhedssymbol og intellektuelt.

Betydning i samtiden

Davidskulpturen blev lavet i en periode, hvor [Firenze](#) var truet af de omkringliggende [stater](#) så vel som af [Paven](#). Skulpturens symbolske betydning ses i [historien](#) om [David og Goliat](#). Firenze ansås i denne sammenhæng for umiddelbart at være ligeså forsvarsløs, som David på forhånd syntes at være. Det viste sig dog i kampens hede at forholde sig helt anderledes. På den måde gav det indbyggerne håb og moralsk oprustning. Derfor blev statuen opstillet foran rådhuset i Firenze netop som symbol på selvstændighed og på kampen mod indre og ydre fjender. Florentinerne var yderst begejstrede og stolte af Davidstatuen

Afstøbningsamlingen

Før i tiden stod disse værker udstillet på Statens Museum for Kunst, hvor de blev fremhævet som det ypperste indenfor kunsten. Nu er de i stedet smidt ind i den gamle bygning, hvor de enten står side om side på de smalle gange eller hulter til bulter i aflukkede områder. Jeg får altid en fornemmelse af at gå på en kirkegård, når jeg går rundt på samlingen. Men ikke på den dårlige måde. Tværtimod minder skulpturerne mig om en stor kunsthistorisk fortid, som alle kunstnere i dag stadig bærer på, om de vil det eller ej. Ligesom på en kirkegård er her plads til dig og din fordybelse. Du går ikke rundt i store rungende sale eller forvirres af lange tekster om værkerne. Skulpturerne er ikke placeret på store sokler, der skaber en afstand mellem dig og værket. Det er i stedet en intim oplevelse mellem dig og kunsten, du får her.

Værkerne er samlet ind fra nær og fjern, dog primært fra Italien. Med metoder, der ikke er helt lovlige i dag, tog man aftryk af de originale skulpturer og skabte de afstøbninger, der i dag er samlet på KAS. Disse afstøbningsamlinger var populære i 1800-tallet, hvor man ønskede at vise de hvide og rene former, som de syntes, at antikkens og renæssancens skulpturer indeholdt. Værkerne fortæller derfor i lige så høj grad en historie om vores egen selvpfattelse før i tiden. Det er derfor også en kirkegård af værdier, som Statens Museum engang selv havde, men som de har ønsket at begrave.

Den fine afstøbningsamling indeholder dog skulpturer, der snart er i bedre stand, end de originaler de er taget fra. De former deres egen unikke udstilling ved at blive placeret op ad skulpturer, som de ikke

3 Guidede Gallerivandring Efterår 2021- Bredgade Martin Asbæk Gallery, Arden Asbæk, Andersen s, Afstøbningssamlingen

nødvendigvis er placeret ved siden af i virkeligheden. Hvem har også tid og råd til at zigzagge hele Italien og Grækenland rundt for at se bare halvdelen af de 2.000-2.500 skulpturer i deres originale form? Samtidig er der også noget helt specielt ved at pakke sin jakke og taske ind i et skab, mens man kan stå og kikke på Michelangelos berømte Moses-skulptur.